Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΌΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΊΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 15ης Απριλίου 2021*

«Προδικαστική παραπομπή – Προστασία γεωγραφικών ενδείξεων και ονομασιών προελεύσεως γεωργικών προϊόντων και τροφίμων – Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 – Άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο – Άρθρο 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο – Τροποποίηση των προδιαγραφών προϊόντος – Αγγούρια του δάσους Sprée (Γερμανία) "Spreewälder Gurken (ΠΓΕ)" – Μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεις – Διαδικασία ενστάσεως – Υποβολή ενστάσεως κατά της αιτήσεως τροποποιήσεως – Ένδικο μέσο κατά της αποφάσεως που δέχεται την αίτηση αυτή – Έννοια του "εννόμου συμφέροντος"»

Στην υπόθεση C-53/20,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία), με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Φεβρουαρίου 2020, στο πλαίσιο της δίκης

Hengstenberg GmbH & Co. KG

κατά

Spreewaldverein e.V.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο τμήματος, N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin (εισηγητή) και K. Jürimäe, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Campos Sánchez-Bordona

γραμματέας: A. Calot Escobar,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Spreewaldverein eV, εκπροσωπούμενη από τον D. Terheggen, Rechtsanwalt,

– η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις Ε. Λευθεριώτου, Α. Βασιλοπούλου και Μ. Τασσοπούλου,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

– η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις A.-L. Desjonquères και C. Mosser,

– η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον A. Posch και τις J. Schmoll και C. Drexel,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. Κωνσταντινίδη, B. Hofstötter και I. Naglis,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ 2012, L 343, σ. 1), σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού.

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Hengstenberg GmbH & Co. KG και της Spreewaldverein eV, ενώσεως στην οποία μετέχουν ως μέλη όλοι οι παραγωγοί των «Spreewälder Gurken (ΠΓΕ)» (αγγούρια του δάσους Sprée, Γερμανία), για τα οποία έχει καταχωριστεί προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, σχετικά με αίτηση τροποποιήσεως των προδιαγραφών του προϊόντος αυτού, η οποία κατατέθηκε στο Deutsches Patent - und Markenamt (Γερμανικό Γραφείο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και Σημάτων, Γερμανία, στο εξής: DPMA).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92

3 Το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ 1992, L 208, σ. 1), προέβλεπε τα εξής:

«Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να προβάλει ένσταση για την καταχώρηση αποστέλλοντας δήλωση δεόντως αιτιολογημένη στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ή είναι εγκατεστημένο. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να ληφθούν υπόψη οι εν λόγω παρατηρήσεις ή η προβληθείσα ένσταση εντός των τασσομένων προθεσμιών.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 510/2006

4 Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ 2006, L 93, σ. 12), όριζε τα εξής:

«Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει σε άλλο κράτος μέλος εκτός από αυτό το οποίο ζητά την καταχώριση ή σε τρίτη χώρα, μπορεί επίσης να υποβάλλει ένσταση κατά της προβλεπόμενης καταχώρισης, καταθέτοντας δεόντως αιτιολογημένη δήλωση.

[…]»

Ο κανονισμός 1151/2012

5 Οι αιτιολογικές σκέψεις 17 έως 20 και 39 του κανονισμού 1151/2012 έχουν ως εξής:

«(17) Το πεδίο εφαρμογής για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις θα πρέπει να περιορισθεί σε προϊόντα για τα οποία υπάρχει ουσιαστικός δεσμός μεταξύ των χαρακτηριστικών του προϊόντος ή τροφίμου και της γεωγραφικής προέλευσης. Η υπαγωγή στο τρέχον σύστημα ορισμένων μόνον τύπων σοκολάτας ως προϊόντων ζαχαροπλαστικής αποτελεί ανωμαλία προς διόρθωση.

(18) Οι ειδικοί στόχοι της προστασίας των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων εξασφαλίζουν δίκαιη απόδοση για τους γεωργούς και τους παραγωγούς, όσον αφορά τα στοιχεία ποιότητας και τα χαρακτηριστικά δεδομένου προϊόντος ή του τρόπου παραγωγής του, και την παροχή σαφούς πληροφόρησης για προϊόντα με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά συνδεόμενα με τη γεωγραφική προέλευση, ώστε οι καταναλωτές να είναι καλύτερα ενημερωμένοι όταν επιλέγουν τα προϊόντα που αγοράζουν.

(19) Η εξασφάλιση του ομοιόμορφου σεβασμού, σε όλη την [Ευρωπαϊκή] Ένωση, των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που σχετίζονται με τις ονομασίες που προστατεύονται στην Ένωση αποτελεί προτεραιότητα η οποία μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα σε επίπεδο Ένωσης.

(20) Ένα ενωσιακό πλαίσιο που προστατεύει τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις, προβλέποντας την καταχώρισή τους σε μητρώο, διευκολύνει την ανάπτυξη των μέσων αυτών, δεδομένου ότι η επακόλουθη, πιο ομοιόμορφη προσέγγιση εξασφαλίζει ισότιμο ανταγωνισμό μεταξύ των παραγωγών προϊόντων που φέρουν τις εν λόγω ενδείξεις και ενισχύει την αξιοπιστία αυτών των προϊόντων στα μάτια των καταναλωτών. Θα πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις για την ανάπτυξη ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων σε επίπεδο Ένωσης και για να προωθηθεί η δημιουργία μηχανισμών για την προστασία τους σε τρίτες χώρες, στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) ή πολυμερών και διμερών συμφωνιών, ώστε να διευκολυνθεί με αυτόν τον τρόπο η αναγνώριση της ποιότητας των προϊόντων και του τρόπου παραγωγής τους ως παράγοντα προστιθέμενης αξίας.

[…]

(39) Για να αποφεύγεται η δημιουργία άνισων όρων ανταγωνισμού, κάθε παραγωγός, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών τρίτων χωρών, θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιεί μια καταχωρισμένη ονομασία εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος, εφόσον το εν λόγω προϊόν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των σχετικών προδιαγραφών και ο παραγωγός υπάγεται σε σύστημα ελέγχων. Για τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα που παράγονται στην Ένωση, το σύμβολο της Ένωσης θα πρέπει να αναγράφεται στην ετικέτα και θα πρέπει να είναι δυνατόν να συνοδεύεται από την ένδειξη “εγγυημένο παραδοσιακό ιδιότυπο προϊόν”.»

6 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Στόχοι», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να βοηθηθούν οι παραγωγοί γεωργικών προϊόντων και τροφίμων να γνωστοποιούν τα χαρακτηριστικά προϊόντος και τα στοιχεία της γεωργικής παραγωγής των εν λόγω προϊόντων και τροφίμων σε αγοραστές και καταναλωτές, εξασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο:

α) τον ισότιμο ανταγωνισμό για τους γεωργούς και τους παραγωγούς γεωργικών προϊόντων και τροφίμων τα οποία διαθέτουν χαρακτηριστικά και στοιχεία τα οποία προσδίδουν αξία·

β) τη διάθεση αξιόπιστων πληροφοριών στους καταναλωτές σχετικά με τα εν λόγω προϊόντα·

γ) τον σεβασμό των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας· και

δ) τη συνοχή της εσωτερικής αγοράς.

Τα μέτρα που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό έχουν στόχο να στηρίζουν τις γεωργικές και μεταποιητικές δραστηριότητες και τα συστήματα γεωργίας που συνδέονται με προϊόντα υψηλής ποιότητας, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στην επίτευξη των στόχων της πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη.»

7 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Για τον σκοπό του παρόντος κανονισμού, ως “γεωγραφική ένδειξη” νοείται η ονομασία που ταυτοποιεί ένα προϊόν:

α) το οποίο κατάγεται από συγκεκριμένο τόπο, περιοχή ή χώρα·

β) του οποίου ένα συγκεκριμένο ποιοτικό χαρακτηριστικό, η φήμη ή άλλο χαρακτηριστικό μπορεί να αποδοθεί κυρίως στη γεωγραφική του προέλευση· και

γ) του οποίου ένα τουλάχιστον από τα στάδια της παραγωγής εκτελείται εντός της οριοθετημένης γεωγραφικής περιοχής.»

8 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του ιδίου κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Η αιτιολογημένη δήλωση ένστασης που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 είναι παραδεκτή μόνον εάν ληφθεί εμπρόθεσμα κατά την εν λόγω παράγραφο από την Επιτροπή και εάν:

α) αποδεικνύει ότι δεν πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στο άρθρο 5 και στο άρθρο 7 παράγραφος 1·

β) αποδεικνύει ότι η καταχώριση της προτεινόμενης ονομασίας θα αντέβαινε στην παράγραφο 2, 3 ή 4 του άρθρου 6·

γ) αποδεικνύει ότι η καταχώριση της προτεινόμενης ονομασίας θα έβλαπτε την ύπαρξη πλήρως ή μερικώς ταυτόσημης ονομασίας ή εμπορικού σήματος ή την ύπαρξη προϊόντων που κυκλοφορούσαν νόμιμα στην αγορά επί πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης που αναφέρεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο α)· ή

δ) παρέχει λεπτομέρειες από τις οποίες συνάγεται ότι η ονομασία για την οποία ζητείται η καταχώριση είναι γενικής φύσεως.»

9 Το άρθρο 49 του κανονισμού 1151/2012, με τίτλο «Αίτηση καταχώρισης ονομασιών», ορίζει στις παραγράφους 2 έως 4 τα εξής:

«2. Όταν η αίτηση βάσει του συστήματος του τίτλου ΙΙ αφορά γεωγραφική περιοχή κράτους μέλους ή όταν η αίτηση βάσει του συστήματος του τίτλου ΙΙΙ συντάσσεται από ομάδα εγκατεστημένη σε κράτος μέλος, η αίτηση απευθύνεται στις αρχές του εν λόγω κράτους μέλους.

Το κράτος μέλος εξετάζει την αίτηση με τον ενδεδειγμένο τρόπο, προκειμένου να εξακριβώσει εάν είναι αιτιολογημένη και εάν πληροί τους όρους του αντίστοιχου συστήματος.

3. Στο πλαίσιο της εξέτασης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος κινεί εθνική διαδικασία ενστάσεων που εξασφαλίζει την επαρκή δημοσιότητα της εν λόγω αίτησης και προβλέπει εύλογο χρονικό διάστημα, κατά τη διάρκεια του οποίου κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει στην επικράτειά του μπορεί να υποβάλει ένσταση κατά της αίτησης.

Το κράτος μέλος εξετάζει το παραδεκτό των ενστάσεων που παραλαμβάνονται δυνάμει του συστήματος του τίτλου ΙΙ με βάση τα κριτήρια του άρθρου 10 παράγραφος 1 και το παραδεκτό των ενστάσεων που παραλαμβάνονται δυνάμει του συστήματος του τίτλου ΙΙΙ με βάση τα κριτήρια του άρθρου 21 παράγραφος 1.

4. Εάν, μετά την αξιολόγηση των υποβληθεισών ενστάσεων, το κράτος μέλος θεωρεί ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, μπορεί να λάβει ευνοϊκή απόφαση και να καταθέσει στην Επιτροπή το φάκελο της αίτησης. Στην περίπτωση αυτή γνωστοποιεί στην Επιτροπή τις παραδεκτές ενστάσεις που έχει λάβει από φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει διαθέσει νόμιμα στην αγορά τα συγκεκριμένα προϊόντα, χρησιμοποιώντας τις σχετικές ονομασίες αδιαλείπτως επί πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία της δημοσιοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 3.

Το κράτος μέλος εξασφαλίζει τη δημοσιοποίηση της ευνοϊκής του απόφασης και τη δυνατότητα προσφυγής κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου που έχει σχετικό έννομο συμφέρον.

[…]»

10 Το άρθρο 51 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Διαδικασία ενστάσεων», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Εντός τριών μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, μπορεί να κοινοποιηθεί ένσταση στην Επιτροπή είτε από τις αρχές κράτους μέλους ή τρίτης χώρας είτε από φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα.

Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει σε κράτος μέλος διαφορετικό εκείνου από το οποίο υποβλήθηκε η αίτηση μπορεί να κοινοποιήσει ένσταση στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένο, εντός της προθεσμίας κοινοποίησης ένστασης σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

[…]»

11 Το άρθρο 53, παράγραφοι 1 και 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Μια ομάδα που έχει έννομο συμφέρον μπορεί να υποβάλλει αίτηση για την έγκριση τροποποίησης των προδιαγραφών ενός προϊόντος.

Οι αιτήσεις περιγράφουν και αιτιολογούν τις ζητούμενες τροποποιήσεις.

2. Εάν πρόκειται για μία ή περισσότερες τροποποιήσεις των προδιαγραφών που δεν είναι ήσσονος σημασίας, η αίτηση τροποποίησης υποβάλλεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 49 έως 52.

[…]

Μια τροποποίηση θεωρείται ήσσονος σημασίας στην περίπτωση του συστήματος ποιότητας που περιγράφεται στον τίτλο II, όταν:

[…]

δ) δεν επηρεάζει την οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή· […]

[…]».

Το γερμανικό δίκαιο

12 Στο γερμανικό δίκαιο, οι όροι συμμετοχής των προσώπων που έχουν «έννομο συμφέρον» στη διαδικασία καταχωρίσεως προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων και στη διαδικασία που αφορά αιτήσεις μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντων που φέρουν τέτοιες ενδείξεις προβλέπονται στο άρθρο 130, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος και στο άρθρο 133, δεύτερη περίοδος, του Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen

Kennzeichen (Markengesetz) (νόμου περί προστασίας των σημάτων και άλλων διακριτικών σημείων), της 25ης Οκτωβρίου 1994 (BGBl. 1994 I, σ. 3082, στο εξής: MarkenG), σε συνδυασμό με το άρθρο 132, παράγραφος 1, του νόμου αυτού.

13 Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο, κατά το άρθρο 130, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του MarkenG, κάθε πρόσωπο που έχει «έννομο συμφέρον» και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει στο γερμανικό έδαφος μπορεί να υποβάλει ενώπιον του DPMA την ένστασή του κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της αιτήσεως αυτής.

14 Επιπλέον, σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, το άρθρο 132, παράγραφος 1, του MarkenG, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, προβλέπει ότι το άρθρο 130, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του MarkenG εφαρμόζεται, mutatis mutandis, και στις αιτήσεις μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντων που φέρουν προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη.

15 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει εξάλλου ότι, κατά το άρθρο 133, δεύτερη περίοδος, του MarkenG, σε συνδυασμό με το άρθρο 132, παράγραφος 1, αυτού, εάν το DPMA εκδώσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 130, παράγραφος 5, πρώτη περίοδος, του MarkenG, σε συνδυασμό με το άρθρο 132, παράγραφος 1, αυτού, απόφαση με την οποία κρίνει ότι η αίτηση τροποποιήσεως των προδιαγραφών πληροί τους προβλεπόμενους στον κανονισμό 1151/2012 όρους και τις διατάξεις που έχουν θεσπιστεί για την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού, έχουν δικαίωμα να προσβάλουν την απόφαση αυτή όσοι έχουν υποβάλει εμπροθέσμως την ένστασή τους κατά της αιτήσεως αυτής ή έχουν «έννομο συμφέρον» επειδή θίγονται από την εν λόγω απόφαση λόγω της τροποποιήσεως που δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 130, παράγραφος 5, τέταρτη περίοδος του MarkenG.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

16 Η ονομασία «Spreewälder Gurken (ΠΓΕ)» έχει καταχωριστεί από τη 19η Μαρτίου 1999 στο τηρούμενο από την Επιτροπή μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προελεύσεως και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων ως προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη για τα μη μεταποιημένα και μεταποιημένα «φρούτα, λαχανικά και δημητριακά»

17 Στις 18 Φεβρουαρίου 2012, η Spreewaldverein κατέθεσε ενώπιον του DPMA αίτηση τροποποιήσεως των προδιαγραφών του εν λόγω προϊόντος, για την τροποποίηση της μεθόδου παρασκευής των αγγουριών αυτών, ιδίως με τη χρήση ορισμένων προσθέτων τροφίμων.

18 Κατόπιν της δημοσιεύσεως, στις 22 Αυγούστου 2014, της εν λόγω αιτήσεως τροποποιήσεως, η Hengstenberg υπέβαλε, στις 16 Οκτωβρίου 2014, ένσταση κατά της αιτήσεως αυτής.

19 Με την απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, το DPMA έκρινε ότι η εν λόγω αίτηση τροποποιήσεως των προδιαγραφών ήταν σύμφωνη με τον κανονισμό 1151/2012.

20 Η Hengstenberg άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Bundespatentgericht (Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, Γερμανία), το οποίο απέρριψε την προσφυγή αυτή με το σκεπτικό ότι, αφενός, η Hengstenberg δεν είχε «έννομο συμφέρον», κατά την έννοια του άρθρου 133, δεύτερη περίοδος, του MarkenG, σε συνδυασμό με το άρθρο 132,

παράγραφος 1 αυτού, και, αφετέρου, η προσφυγή αυτή ήταν, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμη. Ωστόσο, το Bundespatentgericht (Ομοσπονδιακό Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας) επέτρεψε την άσκηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεώς του ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

21 Το Bundespatentgericht (Ομοσπονδιακό Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας) έκρινε ότι έπρεπε να γίνει διάκριση μεταξύ δύο περιπτώσεων, αναλόγως του αν η ένσταση έχει υποβληθεί κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως ή αν έχει υποβληθεί κατά της αιτήσεως τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει τέτοια ένδειξη, οπότε, κατά το δικαστήριο αυτό, δεν έχουν «έννομο συμφέρον» όσοι δεν είναι εγκατεστημένοι στην οικεία γεωγραφική περιοχή, οι οποίοι ούτως ή άλλως δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούν την προστατευόμενη ονομασία. Ούτε η εμπορία προϊόντων τα οποία φέρουν προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη ούτε η γενική κατάσταση της αγοράς και του ανταγωνισμού μπορούν να θεμελιώσουν τέτοιο «έννομο συμφέρον».

22 Το Bundespatentgericht (Ομοσπονδιακό Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας) κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μόνον οι παραγωγοί που είναι εγκατεστημένοι στη γεωγραφική περιοχή προελεύσεως μπορούν να θιγούν από προβαλλόμενη απαξίωση της προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως ή προσβολή της φήμης ή της εικόνας του οικείου προϊόντος κατόπιν τροποποιήσεως των προδιαγραφών του.

23 Το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία), ενώπιον του οποίου ασκήθηκε αναίρεση κατά της αποφάσεως του Bundespatentgericht (Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας), επισημαίνει ότι, βάσει της εθνικής νομοθεσίας με την οποία τίθεται σε εφαρμογή ο κανονισμός 1151/2012, μπορούν να ασκήσουν την προσφυγή κατά αποφάσεως που έκρινε ότι η αίτηση τροποποιήσεως των προδιαγραφών πληροί τους όρους του κανονισμού αυτού όσοι έχουν υποβάλει εμπροθέσμως την ένσταση τους κατά της εν λόγω αιτήσεως τροποποιήσεως ή έχουν «έννομο συμφέρον» επειδή θίγονται από την απόφαση που δέχεται την εν λόγω αίτηση.

24 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η έννοια του «εννόμου συμφέροντος» το οποίο μνημονεύεται στο άρθρο 49, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012 και αποτελεί προϋπόθεση που πρέπει να πληρούται από κάθε πρόσωπο το οποίο ασκεί ένδικη προσφυγή κατά αποφάσεως που δέχεται αίτηση μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως προδιαγραφών δεν έχει, επί του παρόντος, οριστεί στο δίκαιο της Ένωσης.

25 Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια να αποφαίνονται επί της νομιμότητας αιτήσεως τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη υπό τις αυτές προϋποθέσεις ελέγχου που ισχύουν για κάθε οριστική πράξη η οποία, εκδιδόμενη από την ίδια εθνική αρχή, μπορεί να θίξει δικαιώματα τρίτων στηριζόμενα στο δίκαιο της Ένωσης.

26 Τίθεται επομένως το ερώτημα εάν, στο πλαίσιο της διαδικασίας που αφορά αίτηση μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, αρκεί να υφίσταται οιαδήποτε ενεστώσα ή ενδεχόμενη, αλλά όχι εντελώς απίθανη, οικονομική επίπτωση εις βάρος φυσικού ή νομικού προσώπου για να θεμελιωθεί το «έννομο συμφέρον» το οποίο απαιτείται για την υποβολή ενστάσεως κατά μιας τέτοιας αιτήσεως ή για την άσκηση ένδικης προσφυγής κατά της αποφάσεως που δέχεται την αίτηση αυτή, καθόσον ένας τόσο ευρύς ορισμός έρχεται ενδεχομένως σε αντίθεση με την επιταγή περί υπάρξεως τέτοιου εννόμου συμφέροντος και δεν επιτρέπει τον προσδιορισμό με επαρκή σαφήνεια αντιστοίχως των δικαιωμάτων υποβολής ενστάσεως και ασκήσεως ένδικης προσφυγής.

27 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν ο όρος «έννομο συμφέρον» έχει την έννοια ότι τέτοιο συμφέρον έχουν μόνον οι επιχειρήσεις που παράγουν προϊόντα ή τρόφιμα παρεμφερή με αυτά για τα οποία έχει καταχωρισθεί προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη. Επιπλέον, εκτιμά ότι, για τον καθορισμό της ομάδας επιχειρήσεων που έχουν τη δυνατότητα να επικαλεστούν «έννομο συμφέρον», θα μπορούσε να εφαρμοστεί το κριτήριο της συγκεκριμένης ανταγωνιστικής σχέσεως βάσει των κανόνων περί ανταγωνισμού.

28 Αντιθέτως προς το Bundespatentgericht (Ομοσπονδιακό Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας), το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η εγκατάσταση ενός παραγωγού στην οικεία γεωγραφική περιοχή δεν πρέπει να θεωρηθεί ως το αποφασιστικό κριτήριο προκειμένου να θεμελιωθεί το έννομο συμφέρον ενός προσώπου για την υποβολή ενστάσεως κατά αιτήσεως μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος που φέρει προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, στο μέτρο που ο σεβασμός των προδιαγραφών αυτών πρέπει να μπορεί να απαιτηθεί και από ανταγωνιστές παραγωγούς οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στη γεωγραφική αυτή περιοχή, όταν η εν λόγω μη ήσσονος σημασίας τροποποίηση ενέχει τον κίνδυνο η ποιότητα ή η φήμη του προϊόντος να μη μπορούν πλέον να αποδοθούν στη γεωγραφική προέλευσή του, κατά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1151/2012.

29 Τέλος, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι το ίδιο το γράμμα του κανονισμού 1151/2012 δεν επιβεβαιώνει την άποψη κατά την οποία η έννοια του «εννόμου συμφέροντος» μπορεί να ερμηνεύεται στο πλαίσιο της διαδικασίας καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως με διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι στο πλαίσιο της διαδικασίας που αφορά αιτήσεις μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει τέτοια ένδειξη.

30 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά μη ήσσονος σημασίας τροποποίηση των προδιαγραφών, αρκεί να υφίσταται οιαδήποτε ενεστώσα ή ενδεχόμενη, αλλά όχι εντελώς απίθανη, οικονομική επίπτωση εις βάρος φυσικού ή νομικού προσώπου για να θεμελιωθεί έννομο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012, το οποίο απαιτείται για την υποβολή ένστασης κατά της αίτησης τροποποίησης ή ένδικης προσφυγής κατά της ευνοϊκής απόφασης που δέχεται την αίτηση αυτή;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά μη ήσσονος σημασίας τροποποίηση των προδιαγραφών, έχουν έννομο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, (μόνον) οι επιχειρήσεις που παράγουν προϊόντα ή τρόφιμα παρεμφερή με τα παραγόμενα από επιχειρήσεις για τις οποίες έχει καταχωρισθεί προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα:

α) Όσον αφορά την προϋπόθεση του εννόμου συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ της διαδικασίας καταχώρισης σύμφωνα με τα άρθρα 49 έως 52 του κανονισμού 1151/2012, αφενός, και της διαδικασίας τροποποίησης των προδιαγραφών σύμφωνα με το άρθρο 53 του κανονισμού 1151/2012, αφετέρου, και

β) έχουν εξ αυτού του λόγου, στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά μη ήσσονος σημασίας τροποποίηση των προδιαγραφών, έννομο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012 μόνον οι παραγωγοί που παράγουν ή έχουν συγκεκριμένη πρόθεση να παράγουν, εντός της γεωγραφικής περιοχής, προϊόντα τα οποία πληρούν τις προδιαγραφές του προϊόντος, με αποτέλεσμα να μην είναι εκ προοιμίου δυνατή η επίκληση εννόμου συμφέροντος από πρόσωπα μη εγκατεστημένα στην ίδια περιοχή;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

31 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν ο όρος «έννομο συμφέρον», κατά το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας που αφορά αίτηση μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, προκειμένου να θεμελιωθεί το «έννομο συμφέρον» που απαιτείται για την υποβολή ενστάσεως κατά της κατατεθείσας αιτήσεως τροποποιήσεως ή την άσκηση ένδικης προσφυγής κατά της αποφάσεως που δέχεται την αίτηση αυτή, αρκεί να υφίσταται, λόγω των τροποποιήσεων που ζητήθηκαν, οιαδήποτε ενεστώσα ή ενδεχόμενη, αλλά όχι εντελώς απίθανη οικονομική επίπτωση εις βάρος φυσικού ή νομικού προσώπου.

32 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι οι αιτήσεις μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, υπόκεινται, βάσει της παραπομπής εκ μέρους του άρθρου 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, στην ίδια διαδικασία με εκείνη που έχει εφαρμογή κατά την καταχώριση προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως (πρβλ. απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, σκέψη 29), οπότε η έννοια του «εννόμου συμφέροντος», κατά το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, χρήζει ίδιας ερμηνείας είτε η κινηθείσα διαδικασία είναι διαδικασία καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως είτε πρόκειται για διαδικασία που αφορά αίτηση μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει τέτοια ένδειξη.

33 Όσον αφορά την ερμηνεία της έννοιας του «εννόμου συμφέροντος» κατά το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, επισημαίνεται ότι η έννοια αυτή δεν ορίζεται στις διατάξεις αυτές, ούτε σε άλλη διάταξη του κανονισμού αυτού.

34 Τούτου δοθέντος, δεν αμφισβητείται ότι για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος, καθώς και το ιστορικό θεσπίσεως της ρυθμίσεως αυτής.

35 Όσον αφορά, πρώτον, το γράμμα του άρθρου 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, καθώς και του άρθρου 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον» μπορεί να υποβάλει ένσταση και να ασκήσει προσφυγή.

36 Μολονότι από τη χρήση του όρου «έννομο συμφέρον» δεν συνάγεται κάποια ένδειξη σχετικά με το κριτήριο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό του κύκλου των προσώπων που μπορούν να ασκήσουν, στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας ενστάσεων, το δικαίωμα υποβολής ενστάσεως κατά της καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως ή κατά των αιτήσεων μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει τέτοια ένδειξη, ωστόσο η προσθήκη στις διατάξεις αυτές των όρων «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο» υποδηλώνει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν θέλησε να γίνει δεκτή μια στενή ερμηνεία του εν λόγω κύκλου προσώπων. Εντούτοις, από τη διατύπωση αυτή προκύπτει σαφώς ότι αυτό το «έννομο συμφέρον» δεν περιορίζεται μόνο στις επιχειρήσεις που παράγουν προϊόντα ή τρόφιμα παρόμοια με εκείνα που παράγουν οι επιχειρήσεις τα προϊόντα των οποίων φέρουν την οικεία προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, ούτε μόνο στους παραγωγούς αυτούς, αποκλειομένων όλων των άλλων.

37 Δεύτερον, όσον αφορά το πλαίσιο, υπενθυμίζεται ότι ο κανονισμός 1151/2012 καθιερώνει σύστημα επιμερισμού αρμοδιοτήτων, υπό την έννοια ότι, ειδικότερα, η Επιτροπή μπορεί να λάβει απόφαση περί καταχωρίσεως ονομασίας ως προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης μόνον εφόσον το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τής έχει υποβάλει προς τούτο αίτηση, μια τέτοια αίτηση, δε, μπορεί να υποβληθεί μόνον εφόσον το κράτος μέλος έχει διακριβώσει ότι είναι αιτιολογημένη. Το σύστημα αυτό επιμερισμού των αρμοδιοτήτων οφείλεται ιδίως στο γεγονός ότι η καταχώριση προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως προϋποθέτει τον έλεγχο περί του ότι πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, στοιχείο που απαιτεί, σε μεγάλο βαθμό, επισταμένη γνώση ζητημάτων τα οποία συνδέονται με το συγκεκριμένο κράτος μέλος και για τη διακρίβωση των οποίων καταλληλότερες είναι οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού (πρβλ. απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

38 Επιπλέον, από το άρθρο 49, παράγραφος 3, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012 προκύπτει ότι εναπόκειται στο κράτος μέλος να εξετάσει το παραδεκτό της ενστάσεως με βάση τα κριτήρια του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού. Συναφώς, στο στοιχείο γ' της διατάξεως αυτής προβλέπεται ότι δήλωση ενστάσεως είναι παραδεκτή εφόσον αποδεικνύει ότι η καταχώριση ή η τροποποίηση της προτεινόμενης ονομασίας θα έβλαπτε την ύπαρξη προγενέστερης ονομασίας ή εμπορικού σήματος ή την ύπαρξη προϊόντων που κυκλοφορούσαν νομίμως στην αγορά επί πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία δημοσιεύσεως που αναφέρεται στο άρθρο 50, παράγραφος 2, στοιχείο α), του εν λόγω κανονισμού.

39 Επομένως, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, στο μέτρο που ο έλεγχος της αιτήσεως καταχωρίσεως ή της αιτήσεως μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως εναπόκειται κατ' ουσίαν στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, είναι

ιδιαιτέρως αναγκαίο να παρασχεθεί η δυνατότητα διατύπωσης αντιρρήσεων σε ευρύ κύκλο φυσικών ή νομικών προσώπων τα οποία ενδέχεται να επωφεληθούν ή, αντιθέτως, να υποστούν οικονομικές επιπτώσεις λόγω της καταχωρίσεως ή της μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών ενός προϊόντος, έτσι ώστε τα επιχειρήματά τους να μπορούν να εξεταστούν κατά την εθνική διαδικασία ενστάσεων.

40 Τρίτον, η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από τους σκοπούς που επιδιώκονται από τον κανονισμό 1151/2012.

41 Αφενός, από το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1151/2012, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των αιτιολογικών σκέψεων 17, 18 και 20 του κανονισμού αυτού, προκύπτει ότι σκοπός του κανονισμού είναι η θέσπιση συστημάτων ποιότητας ώστε να διευκολυνθεί η αναγνώριση της ποιότητας των προϊόντων και του τρόπου παραγωγής τους ως παράγοντα προστιθέμενης αξίας.

42 Αφετέρου, από το άρθρο 1, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των αιτιολογικών σκέψεων 20 και 39 αυτού, προκύπτει ότι ο ίδιος κανονισμός αποσκοπεί επίσης στην αποτροπή δημιουργίας άνισων όρων ανταγωνισμού.

43 Επιπλέον, οι διατάξεις του κανονισμού 1151/2012 έχουν ως σκοπό να παρεμποδιστεί η καταχρηστική χρήση των προστατευόμενων ονομασιών προελεύσεως και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων, όχι μόνο για το συμφέρον των αγοραστών, αλλά και για το συμφέρον των παραγωγών οι οποίοι κατέβαλαν προσπάθειες για να εγγυηθούν τις προσδοκώμενες ιδιότητες των προϊόντων που φέρουν νομίμως τέτοιες ενδείξεις (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 7ης Ιουνίου 2018, Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

44 Επισημαίνεται, επίσης, ότι στην αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού αυτού διευκρινίζεται ότι η εξασφάλιση του ομοιόμορφου σεβασμού σε όλη την Ένωση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που σχετίζονται με τις ονομασίες που προστατεύονται στην Ένωση αποτελεί προτεραιότητα η οποία μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα σε επίπεδο Ένωσης. Ο σκοπός αυτός συνηγορεί επίσης υπέρ μιας ευρείας ερμηνείας της έννοιας του «εννόμου συμφέροντος». Συγκεκριμένα, ο ομοιόμορφος αυτός σεβασμός προϋποθέτει ότι ο έλεγχος των προϋποθέσεων καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως ή μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος που τυγχάνει τέτοιας προστασίας διενεργείται κατά τρόπο ομοιόμορφο από τα κράτη μέλη, τούτο μάλιστα αντιβαίνει σε μια στενή ερμηνεία της έννοιας του «εννόμου συμφέροντος». Μια τέτοια ερμηνεία θα ήταν αντίθετη προς τη δυνατότητα που παρέχεται σε πρόσωπο το οποίο είναι εγκατεστημένο σε συγκεκριμένο κράτος μέλος να υποβάλει ένσταση ενώπιον της Επιτροπής κατά αιτήσεως καταχωρίσεως ή αιτήσεως μη ήσσονος τροποποιήσεως σχετικά με γεωγραφική ένδειξη η οποία καλύπτεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

45 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η ευρεία ερμηνεία της έννοιας του «εννόμου συμφέροντος» είναι η πλέον ενδεδειγμένη για την επιδίωξη των σκοπών αυτών, διότι διασφαλίζει ότι μια ευρύτερη κατηγορία προσώπων μπορεί, μέσω υποβολής ενστάσεως ή ασκήσεως ένδικης προσφυγής, να ενθαρρύνει τον σεβασμό της υψηλής ποιότητας και του τρόπου παραγωγής συγκεκριμένων προϊόντων, ενώ εμποδίζει τους παραγωγούς των οποίων τα προϊόντα καλύπτονται από καταχωρισμένη ονομασία να αποκομίσουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υποβαθμίζοντας τα ποιοτικά πρότυπα μετά την καταχώριση μιας μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών του οικείου προϊόντος. Εξάλλου, η ως άνω ερμηνεία είναι η πλέον κατάλληλη καθόσον καθιστά δυνατή την ενημέρωση της αρμόδιας αρχής προκειμένου

αυτή να εξετάσει, στο πλαίσιο της ασκήσεως των προβλεπόμενων στο άρθρο 49, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012 καθηκόντων, εάν η αίτηση καταχωρίσεως ή η αίτηση μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως πληροί τους απαιτούμενους όρους και να εξακριβώσει εάν τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή των τροφίμων συνδέονται εγγενώς με έναν τόπο.

46 Τέλος, στο μέτρο που η αίτηση μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 53, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, στοιχείο δ', του κανονισμού 1151/2012, να αφορά την οριοθέτηση της γεωγραφικής περιοχής στην οποία αναφέρεται η οικεία ένδειξη, η ερμηνεία κατά την οποία μόνον οι παραγωγοί που είναι εγκατεστημένοι στην εν λόγω γεωγραφική περιοχή μπορούν να θεμελιώσουν «έννομο συμφέρον» για την υποβολή ενστάσεως κατά της τροποποιήσεως αυτής, θα στερούσε από τους παραγωγούς οι οποίοι έως τότε ήταν εγκατεστημένοι εκτός της εν λόγω περιοχής αλλά αρνούνται να υπαχθούν στους όρους των προδιαγραφών του οικείου προϊόντος, το δικαίωμα υποβολής ενστάσεως κατά τροποποιήσεως η οποία ενδεχομένως επηρεάζει σημαντικά τη μέθοδο παρασκευής των προϊόντων τους.

47 Τέταρτον, η εν λόγω ερμηνεία επιβεβαιώνεται από το ιστορικό θεσπίσεως του κανονισμού 1151/2012.

48 Συναφώς, από το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2081/92 που καταργήθηκε με τον κανονισμό 510/2006, ο οποίος καταργήθηκε με τον κανονισμό 1151/2012, προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως ενώπιον των εθνικών αρχών, δικαίωμα να προβάλει ένσταση είχε «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εφόσον έχει έννομο συμφέρον», έννοια η οποία ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο ότι περιελάμβανε την ύπαρξη εννόμου οικονομικού συμφέροντος (διάταξη της 26ης Οκτωβρίου 2000, Molkerei Großbraunshain και Bene Nahrungsmittel κατά Επιτροπής, C-447/98 P, EU:C:2000:586, σκέψη 72).

49 Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 510/2006 προέβλεπε επίσης ότι «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει έννομο συμφέρον» είχε το δικαίωμα να υποβάλει ένσταση κατά της καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως στο πλαίσιο της διαδικασίας καταχωρίσεως ενώπιον των εθνικών αρχών.

50 Η έννοια αυτή μνημονεύεται επίσης στο άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, το οποίο προβλέπει ότι «το κράτος μέλος κινεί εθνική διαδικασία ενστάσεων που εξασφαλίζει την επαρκή δημοσιότητα της εν λόγω αίτησης και προβλέπει εύλογο χρονικό διάστημα, κατά τη διάρκεια του οποίου κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει στην επικράτειά του μπορεί να υποβάλει ένσταση κατά της αίτησης».

51 Η επιλογή της έννοιας αυτής απηχεί τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να παράσχει σε ευρεία κατηγορία προσώπων τη δυνατότητα να ασκήσουν το δικαίωμα υποβολής ενστάσεως στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας ενστάσεων κατά της καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως ή της διαδικασίας που αφορά τις αιτήσεις μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει τέτοια ένδειξη.

52 Τέλος, πέμπτον, υπογραμμίζεται ότι η ύπαρξη του δικαιώματος υποβολής ενστάσεως κατά της καταχωρίσεως προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως ή μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει τέτοια ένδειξη πρέπει να εξετάζεται κατά περίπτωση σε συνάρτηση με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως.

Επιπλέον, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο καταχρήσεως του εν λόγω δικαιώματος, από την εξέταση αυτή πρέπει να μπορεί να εξακριβωθεί συγκεκριμένα ότι το «έννομο συμφέρον» το οποίο επικαλείται φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν είναι απίθανο ή υποθετικής φύσεως.

53 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1151/2012, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας που αφορά τις αιτήσεις μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, για να θεμελιωθεί το «έννομο συμφέρον» που απαιτείται για την υποβολή ενστάσεως κατά της κατατεθείσας αιτήσεως τροποποιήσεως ή την άσκηση ένδικης προσφυγής κατά της αποφάσεως που δέχεται την αίτηση αυτή, αρκεί να υφίσταται, λόγω των τροποποιήσεων που ζητήθηκαν, οιαδήποτε ενεστώσα ή ενδεχόμενη, αλλά όχι εντελώς απίθανη, οικονομική επίπτωση εις βάρος φυσικού ή νομικού προσώπου, εφόσον ο κίνδυνος να θιγούν τα συμφέροντα του προσώπου αυτού δεν είναι εντελώς απίθανος ή υποθετικής φύσεως, γεγονός το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί του δευτέρου και του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

54 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο και στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

55 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 49, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας που αφορά τις αιτήσεις μη ήσσονος σημασίας τροποποιήσεως των προδιαγραφών προϊόντος το οποίο φέρει προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, για να θεμελιωθεί το «έννομο συμφέρον» που απαιτείται για την υποβολή ενστάσεως κατά της κατατεθείσας αιτήσεως τροποποιήσεως ή την άσκηση ένδικης προσφυγής κατά της αποφάσεως που δέχεται την αίτηση αυτή, αρκεί να υφίσταται, λόγω των τροποποιήσεων που ζητήθηκαν, οιαδήποτε ενεστώσα ή ενδεχόμενη, αλλά όχι εντελώς απίθανη, οικονομική επίπτωση εις βάρος φυσικού ή νομικού προσώπου, εφόσον ο κίνδυνος να θιγούν τα συμφέροντα του προσώπου αυτού δεν είναι εντελώς απίθανος ή υποθετικής φύσεως, γεγονός το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(υπογραφές)